

Láttalak, Barátom!

Azon a napon, estefelé, amelyen Te lelkedet megkönnyítve átadtad a tested az örök körforgás kézzel fogható világának és szellemedet ránk hagyományoztad, én éppen az internetet böngésztem. Egy véletlen kattintást követően a Kodály Kamara táncegyüttes egy műsorrészlete indult el a monitoron, melyben éppen Te táncoltál. Kalotaszegi legényes volt. Olyan tánc, melyet abban az időben csak néhány kivételes ember tudott Magyarországon így eljárni. Néhány nagy tudású ember, akik élő példaképpé, iránymutató nagyságokká váltak a magyar néptánc-mozgalomban. Te táncoltál, hasonlóan, mint a mintát adó adatközlők, de mégis inkább úgy, mint Balla Zoltán, a táncos. A figurákat felöltöztetted önmagad adottságaival, a stílusod, az alkatod, a személyiséged, a férfiaságod díszével. Még az a vidám játékoság, kalandor életfelfogás is megjelent rajtuk, ami Rád valóban jellemző volt. Ezek a jegyek kísérték végig a szakmai életedet a Jászságtól a Kodály Kamara Táncegyüttesen, a Budapest Táncegyüttesen át a Fordulj Kispej Lovam Táncegyüttesig. Az elmúlt esztendőben a Nemzeti Színház Betyárjáték című darabjában vállaltál jelentős szerepet. Kedvedre való előadás volt ez, melyben néhány héttel ezelőtt még eljártad azt a legényest... Éppen olyan erőteljesen, elegánsan, játékosan és tisztán, mint harminc évvel ezelőtt.

Láttalak, Barátom!

Elém villantak a Magyar Televízió „Szép magyar táncok” sorozatának emlékezetes koreográfiái, amelyekben hol fergeteges pásztorbotolót, hol sodró Duna-menti csárdást jártál. Láttam felsejleni Magyarszentbenedek, Magyarózd házait, bokrait, az utcára vonuló jószágot, a falu ünnepeit, a nyugodt, de játékos szegényeseden, a virtuóz pontozódon keresztül, amelyet nálad hitelesebben csak maguk az adatközlők tudtak eljárni. Láttalak örök tenyérlenymatot hagyni a magyar táncélet járdájában, amikor a Jászság, Kodály Kamara és a Budapest Együttesek felejthetetlen műsorait gazdagítottad. Láttam, hogy szerényen félretetted, szinte rejtegetted az Aranysarkantyúdat, a Népművészet Ifjú Mestere díjadat és a Legényes Versenyeken háromszor is elnyert első helyezésed elmék plakettjeit. Nem kérkedtél ezekkel sem a barátaid, sem tanítványaid, sem az idegenek előtt. Te pontosan tudtad, hogy nem a plecsnik igazolják az emberséget.

Nem fukarkodtál a tudásoddal. A kezdetektől igyekeztél széles rétegeket megnyerni a hagyományőrzés, a néptánc ügyének. Bejártad az ország minden vidékét, együtteseket vezettél, koreográfiákat készítettél, táborokban tanítottál, gyakran megfordultál a diaszpóra magyar közösségeinél is. Nálunk, Ajkán keménytelkit tanítottál. Én, mint kezdő legényke, értetlenül figyeltem az általad oly természetesen táncolt, de számomra felfoghatatlan motívum-és ritmuskombinációkat. Menni fog ez, „Mucikám” – így bízattál. Én pedig méltatlankodva kértem, hogy szólíts végre Cimbinek, jegyezd meg a nevem. Ne haragudj Micókám!... veregetted meg a vállamat. Nem olyan volt ez, mint egy irigyelt sztár, vagy egy híres, megközelíthetetlen politikus kegyes, leereszkedő formaszövege . Olyan volt, mint Apám nevelő szavai, aki – úgy, mint Te – mesterem és barátom is volt egyben. Nekem szóltál. Nem vettem zokon a viccet, hogy is vehettem volna? Hiszen a szavaid mögött ott voltak a fiatal igyekezetem megbecsülésének, a másik ember teljes tiszteletének a jelei. Köszönöm ezt a tanítást, melyet én is alkalmazhattam egész életemben!

Egy dokumentumfilmben nemrég elárultad, hogy a legkedvesebb filmed a Hét mesterlövész, melyben a falu védőit toborzó ember elmondja a cowboy-nak, hogy nincs sok pénz, amit odaadhatnának, de nekik ez mindenük. Erre a cowboy elvállalja a munkát, hiszen „sokat kapott már a szolgálataért, de mindent még soha”.

Te is odaadtál mindent! Elvállaljuk hát, hogy megvédjük, amit életeredben építettél, hogy magunkban őrizzük tovább azt a sok emberi értéket, amelyet tőled tanultunk. A tisztességet, az őszinte nyitottságot, a kitartást, az újabb és újabb energiák mozgósításának képességét és az örök vidámságot.

Búcsúzom tőled tanítványaid, egykori táncos társaid, barátaid, a Fordulj Kispej Lovam és a Betyárjáték társulata nevében.

A csillagok világítsák meg utadat!